

HELSINKI AND BEYOND

Door: Victor A.C. Remouchamps. Luitenant-kolonel der Artillerie (b.d.)

en

Charlef Brantz, Kolonel der Infanterie HMV (b.d.)

Militair en Politiek analisten

Juli 2018

Inleiding

Nadat Trump zich tegen de achtergrond van de subversieve inspanningen van de verzamelde inlichtingengemeenschap, had uitgesproken meer waarde te hechten aan Poetins ontkenning zich in de Amerikaanse verkiezingen gemengd te hebben dan aan de (betrouwbare?) informatie van die Amerikaanse inlichtingendiensten, renden roedels huilende Democratische wolven - in de rug gesteund door bevooroordeelde mediagiganten - uit hun warme hopen. Hun gehuil werd luider toen Trump Poetin uitnodigde om zijn *casa bianca* in Washington te bezoeken. *Any time soon, Wladimir*. Dus luidde het verwijt: Trump pakt Poetin met een fluwelen handschoen aan; Trump zit in de zak van Poetin; Trump pleegt landverraad; Trump moet worden afgezet en daarvoor moet een constructie worden bedacht.

Compilatie van "komische" cartoons uit de Amerikaanse MSM's en een vergelijkbare cartoon van de Nederlandse papegaaienmedia van hetzelfde gehalte

In het spoor van de linkse Amerikaanse media en schreeuwende Democratische politici meenden ook de NPO en ingehuurde kenners als Bosch van Rosenthal, Groenhuijsen en van Rossem hun steentje te moeten bijdragen aan het ridiculiseren, het naar beneden halen van de machtigste man in de wereld. De Nederlandse Jut en Juul, ondersteund door een brommende baardmans, onderstreepten dat de Amerikaanse president de NATO in de steek had gelaten, stilzwijgend de annexatie van de Krim en het verlies van de Donbas-regio had geaccepteerd, van plan zou zijn de sancties deels op te heffen en nog meer van die onzin. Die 'mondjes' onderstreepten met hun uitspraken hun eigen geborneerdheid en geloven kennelijk onvoorwaardelijk in de objectiviteit van de inlichtingendiensten en media in de VS.

Poetin heeft over de gehele linie gewonnen, zo brulden linkse politici, liberale media¹ en Europeanen met een beperkt blikveld. Als het niet zo ernstig was, zou men er hartelijk om gelachen hebben. Want kennelijk is de presentatie belangrijker dan de inhoud, net als bij Obama. Dat er iets behoorlijk mis is met die inlichtingendiensten en dat ze niet zelf bij de bespreking aanwezig waren, lijken voor dit soort critici bijzaken.

Als dit “pamperen” is...?

Het is duidelijk dat Trump de spons over het verleden wil vegen en een nieuwe start wil maken. Dit wil overigens niet zeggen dat hij alle maatregelen die genomen zijn om Rusland naar de onderhandelingstafel terug te dwingen, overboord gaat zetten. In tegendeel, hij zal daarover pas gaan nadenken als Rusland de voorwaarden die Trump heeft gesteld, heeft ingevuld en doorgevoerd. Eerst dan breekt een nieuwe dageraad in de verhouding Washington-Moskou aan.

De bovengenoemde “kenners” willen blijkbaar de strekking en de effecten van de maatregelen die Trump in de eerste periode van zijn ambtstermijn heeft genomen, vergeten. Nét doen alsof die niet zijn gebeurd of geen relevantie hebben. Het onderstreept opnieuw de anti-Trump gevoelens en het op de man willen spelen door tweederangs acteurs. Vermoedelijk beschouwen zij de verscherping van het Amerikaanse sanctieregime - waaronder de uitzetting van meer dan 60 Russische “diplomaten”, sluiting van het Amerikaanse consulaat in Sint Petersburg, de aanvulling van de sanctielijst met dertien personen en drie organisaties, waardoor een aantal Putin-getrouwe oligarchen in grote financiële moeilijkheden werden gebracht - als een vriendendienst van Trump aan Poetin of een teken van zwakte. Dat hij de NAVO de les leest, de milieumaffia en EU negeert, China en Iran confronteert, premier May en de bondskanselier bekritiseert, falende ambtenaren ontslaat, de militaire steun aan de Baltische staten vergroot etc. zijn blijkbaar allemaal tekenen van zijn gebrek aan doortastendheid...

In Oekraïne werden gevechtskrachtverhoudingen bijgesteld door de levering van moderne defensieve wapens zoals het geavanceerde *Javelin* anti-tank systeem; artillerie- en mortier opsporingsradars en evaluatiesystemen² om het veronderstelde overwicht aan slagkracht in het oosten van de Oekraïne te verkleinen. Bovendien dwong Trump de NATO lidstaten om meer dan \$ 44 miljard te gaan investeren in het verhogen van de gevechtskracht van hun nationale krijgsmachten om de afschrikkingswaarde van de NAVO richting Moskou te vergroten. In Syrië bestookten Amerikaanse platformen in februari een groep Russische huurlingen³ waarbij volgens bronnen meer dan 100 omkwamen.⁴ Wanneer die zelfbenoemde visionairs kanttekeningen willen plaatsen bij zijn benadering van de Russische

Federatie dan hadden ze, net als Trump tijdens de NATO-top heeft gedaan, met de vinger moeten wijzen naar de Europese staten die zich bewust afhankelijker willen maken van de levering van Russisch gas en bereid zijn om daarvoor zakken vol euro's te betalen. Ze hadden ook moeten benadrukken dat als gevolg van de Nordstream 2 overeenkomst, door de krimp van de transitopbrengsten van Russisch gas en olie naar Midden - en West Europa, de financiële basis van de Oekraïne wordt aangetast en miljarden euro's in de zakken van de oligarchen in de *inner circle* van Poetin zullen stromen. Die kanttekeningen hebben ze in hun ijver Trump te ridiculiseren, nagelaten te plaatsen. Ook de Europese importheffingen op aluminium en staal worden genegeerd, omdat de kritiek op de Amerikaanse heffingen dan pijnlijk schijnheilig blijkt te zijn. En een Amerikaanse president die niet bang is voor China zou wel de toorn van Poetin vrezen?

Die beschreven ontwikkelingen zijn het tegenovergestelde van "pamperen". Eerder een voorbeeld van een realistische kijk op de verhoudingen zoals die nu op het mondiale politieke podium ontstaan zijn en verdere verbetering behoeven. Gezien het krachtenveld in het Midden Oosten, het opschuivende islamitische extremisme, de wens van de islam om de wereldheerschappij in handen te krijgen, de aantasting van de levensvatbaarheid van Israël, de democratiseringsroute van Saoedi Arabië, het dreigingsbeeld aan de grens van het Alliantie territorium, brandhaarden in de achtertuin van de USA waar Moskou een vinger in de pap lijkt te hebben, getuigt het van voortschrijdend inzicht en ingrijpend realisme om Rusland voor structurele en definitieve oplossingen aan boord te halen. En dan hebben we het nog niet over een nieuwe Koude oorlog met spanningen rond Kaliningrad, de Baltische staten, Turkije, Afghanistan, Oekraïne, Iran etc.

Noodzaak voor normaliseren

Terecht merkte President Trump op dat hij een grotere Rusland-kritische instelling heeft dan de voorgaande vier presidenten in de afgelopen 20 jaar hebben getoond en een voortzetting van die trend godzijdank voorkomen werd door het verlies van H. Clinton. Kenners en experts pleiten al jaren voor een andere kompasroos die zich meer in de richting van co-existentie zou moeten bewegen dan van (militaire) competitie op de internationale bühne. Ook meer in de richting van de verhouding in de jaren '90 toen de Russische samenleving door interne chaos op zijn grondvesten stond te schudden en de Russische burger daarvan de dupe dreigde te worden. De USA en in hun kielzog de meeste Europese landen hebben Rusland in die periode op grote schaal geholpen. Door schenkingen in de vorm van voedsel, medicijnen en geld; door het vergroten van de Russische presentie op de mondiale politieke bühne, zoals het lidmaatschap van de Wereldbank en de toetreding tot de G-7.⁵ Bij het realiseren van de nieuwe Washington-Moskou relatie heeft Trump dat beeld voor ogen. Daarom pleitte hij ook voor een terugkeer van Rusland in de G7. Niet isoleren, maar committeren en normaliseren. Desnoods incasseren als dit het einddoel dient.

Poetin zal, gesteund door zijn staatsmedia, geen moeite hebben om de Russische bevolking ervan te overtuigen dat Helsinki voordelig voor Moskou is geweest. Trumps houding straalde begrip uit voor de *Russische revanche* en daardoor is de weg vrijgemaakt voor een normalisatie van de Russisch-Amerikaanse verhoudingen. Een normalisatie die in het verlengde ligt van Ruslands beweringen dat de vernedering van Rusland en de gebroken beloftes van het Westen eindelijk ongedaan gemaakt kunnen worden. Rusland- en Amerika-volgers beseffen dat Poetins uitspraken voor de nationale bühne zijn. Immers, na de

omwenteling hebben talloze internationale instituten en de machtigste westerse landen, de Amerikanen voorop, geprobeerd om de ontwikkelingen in Rusland in democratische banen te leiden. Pogingen die deels mislukt zijn, omdat oerconservatieve segmenten van de Russische samenleving met FSB en Vladimir Poetin als voornaamste voorvechters, zich met hand en tand daartegen hebben verzet. Hun oogmerk was om vanaf de start van de Russische Federatie een Sovjet Unie 2.0 te maken, de positie van het politieke en militaire establishment te versterken, en een verschuiving van de NAVO-invloed naar het oosten te voorkomen. De financiële criminaliteit is daar geen direct gevolg van, maar van de allesomvattende corruptie onder de Russische elites.

Poetin geloofwaardiger dan de Amerikaanse inlichtingsamenleving?

Het is zaak dat Trump voor dit soort uitspraken zijn boekje “goede bedoelingen” openslaat om de buitenwereld uit te kunnen leggen wat hij eigenlijk bedoelde te zeggen. Een serieuze Amerikavolger heeft onmiddellijk begrepen dat hij met zijn uitspraak duidde op de gepolitiseerde top van de Inlichtingsamenleving die gevuld was met Obama- en Clinton-loyalisten. Een top die vanaf het moment dat Trump in het verkiezingscarrousel stapte op allerlei manieren hebben willen voorkomen dat hij in het Witte Huis zou trekken. Natuurlijk doelde hij niet op de patriottistische segmenten die hun werk in dienst van God en Vaderland met kennis, ervaring, toewijding en loyaliteit verrichten. Het is tekenend dat die voormalige inlichtingentopfunctionarissen wederom de barricaden op gingen om Trump van hoogverraad te betichten. Functionarissen zoals John Brennan (voormalig hoofd van de CIA), James Clapper (voormalig hoofd van de “*National Intelligence Community*”), James Comey (voormalig hoofd van de FBI), Andrew Mc Cabe (plaatsvervangend directeur van de FBI) en Peter Strzok (hoofd van de Contraspionage-afdeling van de FBI). Allemaal Obama-adepten; vermoedelijke leden van de *Deep State* en deel uitmakend van een anti-Trump beweging die deze president het regeren onmogelijk wil maken en hem uiteindelijk wil dwingen af te treden. Mensen die aantoonbaar bevestigd hebben niet de Amerikaanse burger te dienen en te beschermen. Personen die van de Amerikaanse Democratie een lachertje hebben gemaakt. Dat juist die mensen de term hoogverraad en afzetting in de mond durven te nemen, is een godvergeten schande.

Nabije toekomst

Vermoedelijk hebben de adviseurs van Poetin hem ervan overtuigd dat hij dezelfde route zou kunnen volgen als de Noord-Koreaanse “raketman” heeft uitgestippeld. Waardeloze overeenkomsten ondertekenen, beloftes doen en vervolgens de uitvoering vertragen en opschuiven, en zo tijd te winnen om de eigen agenda te kunnen realiseren. Wellicht dat het tweede onderhoud met Trump in Washington ten doel heeft “*to lock Trump into a policy and propaganda framework that would eventually force him into major U.S. concessions on issues of interest to Russia*”. Als dat zo is, dan kan Poetin - gelet op de aanwezigheid van minister van Buitenlandse Zaken Mike Pompeo, veiligheidsadviseur John Bolton en Fiona Hill, een van de scherpste en best geïnformeerde Poetin-critici in de wereld - wel eens de plank misslaan. Die drie zijn geen “Poetin-hijgers”. Onderschatting van de daadkracht van Trump c.s kan dan op een beschamende teleurstelling uitdraaien.

-
- ¹ Waarbij de televisiestations CNN, NBC, MSNBC en ABC te koplopers zijn met in hun kielzog de grote kranten *Washington Post* en de *New York Times*.
- ² In tegenstelling tot de humanitaire/defensieve goederen zoals overtollige en nauwelijks inzetbare HUMV's, EHBO-kistjes en beschermende kleding die door zijn voorganger Barack Hussein Obama waren geleverd.
- ³ De huurlingen worden ingehuurd door de organisatie "Wagner" en door het Russische Ministerie van Defensie betaald.
- ⁴ De Russische vrijwilligers die aan de zijde van Bashar Al-Assad troepen vochten in de Deir Ez-Zor regio, vielen een militaire basis aan, die bemand werd door Syrische Democratische Strijdkrachten. De Amerikanen die aan de zijde van deze rebellen vochten, openden het vuur met behulp van de inzet van artillerie en hun luchtmacht . Meer dan 100 Russen legden het loodje.
- ⁵ De Groep van Zeven is een intergouvernementeel forum van vooraanstaande industriële staten en de Europese Unie: het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Japan, de Verenigde Staten, Canada en de Europese Unie.